

ධම්මපදය
පූජ්ච වර්ගය (14 ගාථාව)

14. ගාථාව

“තේසං සම්පන්නසීලානං - අප්පමාදවිහාරිනං,
සම්මදඤ්ඤ විමුක්තානං - මාරෝ මග්ගං න විඤ්ඤි”

පදගතාර්ථය

සම්පන්නසීලානං	-	පිරිපුන් සිල් ඇති
අප්පමාද විහාරිනං	-	අප්‍රමාදවිහරණ ඇති
සම්මදඤ්ඤ විමුක්තානං	-	මොනවට දන මිදුනා වූ
තේසං	-	ඒ මහාකෂීණාශ්‍රවයන්ගේ
මග්ගං	-	මාර්ගය
මාරෝ	-	මාර තෙමේ
න විඤ්ඤි	-	නො දනියි

භාවාර්ථය

සීලගුණයෙන් යුක්ත වූ අප්‍රමාදවිහාරී වූ චතුරාර්යසත්‍යය දැන දුකින් මිදුනා වූ උතුමන් ගිය මග මාරයා නො දනී.

නිදන කථාව

ඉසිගිලි කන්ද පාමුල පිහිටි කලුගල් තලාවෙක අප්‍රමාදවිහරණයෙන් යුක්ත ව වැඩහුන් ගෝධික තෙරණුවෝ, මහත් වූ විරියයෙන් යුතු ව දුරු කළ ආත්මාලය ඇති ව භාවනා කළහ. එයින් ගෝධික තෙරුන් වහන්සේට ලැබුණේ කෙලෙස් යටපත් වීමෙන් සාමයික-වේතෝවිමුක්තියක් පමණකි. මුළුමනින් ම කෙලෙස් සිඳි යාමෙක් සිදු නො විය.

තමාව මැඩගෙන සිටි එක්තරා රෝගයක් හේතු කොට, ගෝධික තෙරුන්ගේ ධ්‍යාන පිරිහී ගියේ ය. එහෙත් එයින් පසුබට නො වූ තෙරුන් වහන්සේ නැවත නැවතත් ධ්‍යානය උපදවා ගත්ත ද ඒ සෑම වරෙක ම ධ්‍යානය පිරිහුනේ ය.

සත්වන වර ද ධ්‍යානය උපදවා ගෙන “මම සයවරක් ම ධ්‍යානයෙන් පිරිහුණෙමි. පිරිහුණු ධ්‍යාන ඇත්තහුගේ ගතිය, හෙවත් මත්තෙහි ලබන ආත්මභාවය මේ ය යි නියම කරනු බැරි ය, දැන් ලබා තිබෙන මෙම ධ්‍යානයෙහුත් පිරිහී ගියහොත් එය නම් මහත් හානියෙකි, නපුරු සිතුවිලි උපදවමින් ජීවත් වීමට වඩා මියයාම හොඳ ය. මේ ධ්‍යානයෙන් පිරිහෙන්නට මත්තෙන් මියයමි” යි සිතා දැළිපිහිය අතට ගෙන ‘බෙල්ල කපා ගනිමි’ යි ඇඳෙහි වැතිරගත්හ. එවිට මාර තෙමේ තෙරුන් වහන්සේගේ අදහස දැන ‘මේ මහණ බෙල්ල කපාගැනීමට දැළිපිහියක් ගෙන ඇඳෙහි වැතිර ගත්තේ ය. බෙල්ල කපාගැනීමට සිතන්නේ ජීවිතය පිළිබඳ ව අපේක්ෂාවක් නැතිව ය. එබඳු බොහෝදෙනෙක් මරණයට පෙර විදසුන් වඩා රහත් වෙති. මෙය වළක්වන්නට මා කුමක් කියුවත් එය පිළි නො ගනියි. බුදුන් ලවා ම මෙය වළක්වන්නෙමි’ යි අන් වෙසක් ගෙන බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙත ගොස් ගාථා කියමින් මෙ කරුණ සැළකලේ ය.

ඒ ක්ෂණයෙහි දී ගෝධික තෙරණුවෝ, දැළිපිහියෙන් ගෙල කපා ගත්හ. බුදුරජාණන් වහන්සේ ‘මෙතෙමේ මාරයා’ යි දැන “මාරයා! නුවණැත්තෝ මෙසේ ද කෙරෙති. ජීවිතය අපේක්ෂා නො කරති. ගෝධික තෙමේ මුල් සහිත වූ තෘෂ්ණාව උපුටා දමා පිරිනිව්යේ” යි වදාරා හිඤ්ඤන් කැටිව ගෝධික තෙරුන් වැඩහුන් තැනට වැඩී සේක.

එවේලෙහි වසවත් මාර තෙමේ ගෝධික තෙරුන්ගේ ප්‍රතිසන්ධි-විඥනය කොහි පිහිටියේ දැයි සොයනුයේ දැක ගත නො හී නැවත කොලු වෙසක් ගෙන බේලුවපණ්ඩුවීණාවක් ගෙන බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙත ගොස් “උඩ, යට, සරස, සිවුදිග, අනුදිග ගෝධික තෙරුන් ගිය තැන සොයා ගත නො හැකි වීමි. ඒ තෙරුන් කොහි උපන්නේද” යි විචාළ කල්හි බුදුරජාණන් වහන්සේ “ප්‍රඥවත්ත වූ ධ්‍යාන වඩන්නා වූ ධ්‍යානයෙහි නිතර ඇලී සිටියා වූ ජීවිතාලය බැහැර දමා දිවා-රැ

පිළිවෙතෙහි යෙදී සිටි ගෝධික තෙමේ මරසෙන් දිනා නැවත ඉපැන්මට නො එන්නේ මුල් සහිත වූ කාණ්ණාව උදුරා පිරිනිවියේ” යි වදාල කල්හි එයින් නො සතුටු වූ මාර තෙමේ ද අතුරුදහන් විය.

නැවත බුදුරජාණන් වහන්සේ “පාපිය! නුඹට ගෝධික තෙරුන්ගේ උප්පත්තිය සොයනු බැරි ය. නුඹ තබා නුඹ වැනි මාරයන් දහසකටවත් එය දකින්නට නො හැක්කේ ය” යි වදුරා “තේසං සම්පන්නසීලානං” යන ගාථාව වදාල සේක.

ධර්මදේශනාව අවසානයෙහි බොහෝදෙනා සෝවාන් ඵලාදියට පැමිණියෝ ය. දේශනාව මහජනයාට වැඩසහිත විය.

ආත්මෝපදේශය - ඥානයෙන් යුත් ගුණය ජීවිතයේ අලඛිකාරය යි.

සාධු ! සාධු !! සාධු !!!

ශ්‍රී සද්ධර්ම සංසදය
ධම්මාරාම යෝගාශ්‍රමය
(මැදින් 2552)

සම්පාදක: පොල්ගස්ඔව්ට සමථ-විපස්සනා භාවනා මධ්‍යස්ථානවාසී
පූජ්‍ය පිළියන්දල අතුලසිරි ස්වාමීන් වහන්සේ.

පිටු සැකසීම: පින්වත් පුණ්‍ය ශ්‍රී තුෂන්ත උපාසක මහතා.

ධර්මදනය: පින්වත් ආර්. සී. දයාසිලී උපාසිකා මාතාව විසින් අභාවප්‍රාප්ත ඥාතීන්ට පුණ්‍යානුමෝදනා කිරීම පිණිසත් උපේක්ෂා පියරංගිකා මෙණෙවිය විසින් දෙමවුපියන්ට ආශීර්වාද පිණිස හා තමාට ධර්මාවබෝධය පිණිසත් මෙම ධර්මදනය සිදු කරන ලදී.

❖ අතිපූජනීය නා උයනේ අරියධම්ම ස්වාමීන්‍රයන් වහන්සේගේ ධර්මදේශනා ඇතුළු පටිගත කරන ලද ධර්මදේශනා සහ පසුගිය දහම්ලිපි www.sadaham.net යන වෙබ් අඩවිය ඔස්සේ ලබා ගත හැකි ය.

Copyright © Sri Saddharma Sansadaya, Dhammarama Yogashramaya - 2009